

Sen

– GÜLÜM ÇAMLISOY · 06 Haziran 2022

Bir rengin yok senin
Öykündüğün mısralarda gizlisin
Sezilerinle yâd ettiğin ömrün
Hükümrانlığında Rabbin
Varsın görünme gözlere
Görmezliğin tininde saklı bir özlemsin
Kaybolduğun kadar bitiminde günün
Gün görmeye meylettiğin kadar hicabındasın
Bitimsiz hüznün

Hazansın sen
Hercai bir menekşe
Kalp gözünde saklı güneşisin sevginin
Namerler süründüğün
Nakşında dünün gülümserken s/üzüldüğün
Harcısın göğün
Bozguna uğrayan güneşisin ağaran gündüzün
Yetilerinde saklı bir dileksin
Dilemması hüznün
Dilediğinde sevip de serpilirsin
Kâh çiçeklendiğin
Kâh yüklenip göklerde gezindiğin

Güftesin sen
Gürül gürül akan nehrisin sözcüklerinin
Tebessümler giyinmelisin
Tereddütsüz sevip sevimelisin
Hengâmesi ne ki dünyanın?
Hınca hınç doludur da yüreğin
Sitemlerinden arda kalan
Yalnızlığınla örtündüğün
Yâd edilesi makber
Yaren bildiğin matem
Mabedinde gözlerden ırak
Meltemin serinleten gücüsün

Gücüne de gitmesin sessizliğim
Gülümsediğin kadar mutlusun mutluyum
Güneşin duvağında açan gelincik misali
Güvertesinde ömrün
Nazenindir gül yüzün
Emsalsiz bir şiirsin
Ender rastlanan bir çiçek
Solmaya ne hacet
Yeter ki ol desin Rabbin
Olmazın oluru gümüş tepside yâd edilesi
Mazinin güne eşlik ettiği
Matemin de ansızın sona erdiği
Sabrınla katık ettiğin sözcüklerinden
Sızan ışığının rahmetin
Elbet aşkla ereceğin hidayetin nezdinde
Kabul gördüğün Allah katında
Dualarda saklısın
Her rengin hasretinde
Yeter ki mutlu sonu bekle tüm benliğinle.